

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อมาเพื่อให้กระแสนพลังแก่ลูก เมื่อลูกกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและเชื่อมสติปัญญาของลูกในโยคะกับพ่อผู้เดียว ลูกจะเฝ้าแต่ได้รับกระแสนพลังนี้
- คำถาม:** ธรรมชาติที่ชั่วร้ายที่สุดที่ลูกๆ ไม่ควรมีคืออะไร?
- คำตอบ:** ธรรมชาติที่ชั่วร้ายที่สุดคือการกระจายความไม่สงบ ผู้คนได้รับความทุกข์จากผู้ที่กระจายความไม่สงบ ไม่ว่าผู้คนที่มีความชั่วร้ายเช่นนั้นไปที่ใด พวกเขาจะกระจายความไม่สงบ เหตุนี้เองทุกคนจึงสวดภาวนาต่อพระเจ้าเพื่อขอพรแห่งความสงบ
- เพลง:** นี่คือเรื่องราวของเปลวไฟและพายุ...

โอมชานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานที่จากหายไปนานเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งได้ยินเพลงในบรรทัดนั้นแล้ว เพลงนั้นเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาแต่ได้มีการโยกย้ายมาสู่ความรู้นี้ ไม่มีใครที่จะสามารถโยกย้ายเพลงนั้น ลูกแต่ละคนรู้ตามลำดับกันไปเช่นกันตามความเพียรพยายามที่ลูกทำว่า เปลวไฟคืออะไรและพายุคืออะไร ลูกๆ รู้ว่าแสงของดวงวิญญาณนั้นได้ดับลง เวลานี้พ่อมาเพื่อจุดตะเกียงของลูกอีกครั้ง เมื่อใครบางคนตาย ผู้คนก็จุดตะเกียง พวกเขาจะดูและตะเกียงด้วยความระมัดระวังมาก เพราะพวกเขาเชื่อว่าหากตะเกียงดับลงดวงวิญญาณนั้นก็ต้องเดินทางในความมืด เหตุนี้เองพวกเขาจึงจุดตะเกียง สิ่งเหล่านั้นไม่ได้มีอยู่ในยุคทอง ที่นั่นถึงอย่างไรพวกเขาก็จะคงอยู่ในความสว่าง ไม่มีเรื่องของความหิวโหยที่นั่น; พวกเขาได้รับสิ่งต่างๆ มากมายที่จะรับประทานที่นั่น ที่นั่นมีความมืดมิดที่สุด โลกนี้สกปรกมาก ตะเกียงของดวงวิญญาณกลับมาริบหรือ ลูกๆ ผู้เป็นตะเกียงกลับมามีดวงสว่างมากที่สุด พ่อมาโดยเฉพาะเพื่อลูก ลูกผู้เป็นตะเกียงกลับมาริบหรือ ลูกสามารถได้รับกระแสนพลังจากที่ใด? ลูกๆ รู้ว่ากระแสนพลังนั้นสามารถได้รับมาจากพ่อเท่านั้น เมื่อลูกได้รับกระแสที่มีพลัง, แสงของผู้คนมากมายก็จะกลับมามีพลัง ดังนั้น เวลานี้ลูกต้องรับกระแสนพลังจากเครื่องจักรที่ยิ่งใหญ่ ดูซิว่าผู้คนมากมายอาศัยอยู่ในเมืองเช่นบอมเบย์อย่างไร ดังนั้นจึงต้องการกระแสไฟฟ้าอย่างมาก ต้องมีเครื่องกำเนิดไฟฟ้าขนาดใหญ่อย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามที่นั่นเป็นเรื่องที่ไม่มีความจำเป็นที่แท้จริง ตะเกียงทั้งหมดของดวงวิญญาณของทั้งโลกกลับมาริบหรือ ต้องมีการให้กระแสแก่พวกเขา พ่ออธิบายว่า: สิ่งหลักคือการเชื่อมโยงโยคะของสติปัญญาของลูกกับพ่อ กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ท่านเป็นพ่อที่ยิ่งใหญ่เช่นนี้ พ่อสูงสุดผู้ชำระล้างมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ทั้งหมดของโลกให้บริสุทธิ์ มาเพื่อจุดตะเกียงของทุกคน ท่านจุดตะเกียงของมนุษย์ทั้งหมดของโลก ไม่มีใครรู้ว่าพ่อคือใครหรือท่านจุดตะเกียงของทุกคนอย่างไร ผู้คนพูดว่าท่านคือรูปแห่งแสง แต่แล้วพวกเขาก็พูดว่า ท่านอยู่ในทุกหนแห่ง เพราะแสงของทุกคนได้ดับลง พวกเขาจึงร้องเรียกหารูปแห่งแสง ผู้คนมีนิมิตของแสงที่คงอยู่ตลอดไป พวกเขาแสดงให้เห็นว่า อรชุนบอกว่าเขาไม่สามารถทนต่อแสงได้มากขนาดนั้นซึ่งมีกระแสที่ทรงพลังเช่นนั้น เวลานี้ลูกๆ เข้าใจสิ่งเหล่านี้ ลูกต้องอธิบายแก่ทุกคนว่าพวกเขาทั้งหมดคือดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณลงมาจากเบื้องบน เริ่มแรกดวงวิญญาณนั้นบริสุทธิ์ พวกเขาไม่กระแส (พลัง) และสะโตประธาน ในยุคทองดวงวิญญาณบริสุทธิ์ และแล้วพวกเขาก็ต้องกลับมาไม่บริสุทธิ์ เมื่อพวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์ พวกเขาจะเรียกหาพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ: ได้โปรดมาและปลดปล่อยเรา! ปลดปล่อยเราจากความทุกข์ด้วย! การได้รับการหลุดพ้นนั้นเป็นสิ่งที่แตกต่างไปจากการได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ พวกเขาต้องถูกทำให้ไม่บริสุทธิ์โดยใครบางคนอย่างแน่นอน ซึ่งเป็นสาเหตุที่พวกเขาพูดว่า: บาบ่าได้โปรดมาและปลดปล่อยเราและชำระเราให้บริสุทธิ์! พาเราออกไปจากที่นี่สู่ดินแดนแห่งความสงบ! โปรดให้พรแห่งความสงบแก่เรา! พ่อได้อธิบายแล้วว่า ไม่มีใครสามารถอยู่ในความสงบที่นั่น มีเพียงในดินแดนแห่งความสงบเท่านั้นที่มีความสงบ ในยุคทองมีศาสนาเดียวและอาณาจักรเดียว ดังนั้นจึงมีความสงบที่นั่น ไม่มีความปั่นป่วนที่นั่น ที่นั่นผู้คนมีความทุกข์เนื่องจากความไม่สงบ แม้แต่ในครอบครัวเดียวกันก็ยังมี การต่อสู้รบราอย่างมากมาย หากมีการต่อสู้กันระหว่างสามีและภรรยา แม่ พ่อ ลูกๆ พี่น้องหญิงชาย ทั้งหมดนั้นล้วนมีความทุกข์ระทม เพราะมนุษย์ที่ไม่สงบมีธรรมชาติที่เป็นเช่นปีศาจ พวกเขากระจายความไม่สงบที่ใดก็ตามที่พวกเขาไป เวลานี้ลูกๆ แล้วว่ายุคทองคือดินแดนแห่งความสุข ในดินแดนนั้นมีทั้งความสงบและความสุข ในขณะที่ในอาณาจักรสูงสุดนั้นมีเพียงความสงบเท่านั้น สถานที่นั้นลูกเรียกว่าบ้านของความเงียบสงบที่แสนหวาน เพียงแค่อธิบายให้แก่ผู้ที่ต้องการจะไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น: ในเมื่อท่านต้องการการหลุดพ้นจงจดจำพ่อผู้เดียว หลังจากการหลุดพ้นแล้วก็จะมีการหลุดพ้นในชีวิตอย่างแน่นอน ในตอนแรกลูกต้องอยู่ในชีวิตที่มีอิสรภาพและแล้วลูกก็อยู่ในชีวิตในบ่วงพันธะของลูก: ครั้งต่อๆ ไป ลูกต้องผ่านสภาพของสะโตประธาน สาคิ ราจิและตาโมอย่างแน่นอน ความสุขและความทุกข์อะไรที่ผู้ที่มาในเวลาสุดท้าย

และใช้เพียงแค่นั้นหรือสองชาติเกิดเท่านั้นจะได้รับ? ลูกมีประสบการณ์ของความสุขทั้งหมด ลูกรู้ว่าลูกอยู่ในความสุขเป็นเวลาชาติเกิดและลูกอยู่ในความทุกข์เป็นเวลาชาติเกิด ลูกรู้ว่าผู้คนของศาสนาอื่นๆไม่สามารถเข้าไปสู่โลกใหม่; บทบาทของพวกเขามีในภายหลัง แม้ว่าจะเป็นเพียงแผ่นดินใหม่ แต่ก็ดูราวกับว่าเป็นโลกใหม่สำหรับพวกเขา เช่นที่ดินแดนของชาวพุทธและดินแดนของชาวคริสต์นั้นใหม่ พวกเขาเองก็ต้องผ่านสภาพของสาโตะ ราโจและตาโมของพวกเขาด้วย สิ่งเดียวกันนั้นแสดงให้เห็นในภาพต้นไม้ ต้นไม้นั้นค่อยๆเติบโตและขยายตัวทีละน้อยๆ ผู้ที่ได้ปรากฏตัวขึ้นมาก่อนยังคงต้องคงอยู่ข้างล่างที่นี่ ลูกต้องได้เคยเห็นวายุไปไม้ใหม่ปรากฏออกมาอย่างไร ไปไม้สีเขียวขนาดเล็กปรากฏออกมา ก่อน และแล้วดอกไม้ก็ปรากฏออกมา ต้นไม้ใหม่จะเล็กมากในตอนแรก เมื่อมีการหว่านเมล็ด ต้นไม้ใหม่จะต้องได้รับการดูแลอย่างระมัดระวัง มิฉะนั้นต้นไม้นั้นก็จะเสื่อมโทรม เมื่อลูกไม่ได้ให้การหล่อเลี้ยงที่เหมาะสม, ต้นไม้เหล่านั้นก็จะเสื่อมโทรมและตายไป พ่อมาและเปลี่ยนมนุษย์ไปเป็นเทพ พวกเขากลายเป็นเทพตามลำดับกันไป อาณาจักรนั้นกำลังมีการก่อตั้งขึ้น หลายคนก็สอปลอก ลูกๆได้รับความรักจากพ่อตามสภาพของพวกเขา ลูกบางคนจะต้องมีการแสดงให้ถึงความรักภายนอก ลูกๆ บางคนก็เขียน: บาบา ฉันสอปลอกพลาดพลัง ฉันกลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ใครที่จะไปปรบกวกับลูกๆเหล่านั้น? พวกเขาไม่สามารถปีนขึ้นไปสู่หัวใจของพ่อได้ บาบาสสามารถให้มรดกนี้แก่ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์เท่านั้น ก่อนอื่นลูกแต่ละคนจะถูกถามเกี่ยวกับข่าวของลูก และแล้วจะมีการตรวจสอบชาร์ทของลูก ความรักที่ลูกได้รับนั้นเป็นไปตามสภาพของลูก ใครบางคนอาจได้รับความรักอย่างผิวเผิน, แต่ก็จะเป็นที่เข้าใจได้ว่าหากเขาไม่สามารถทำงานรับใช้ได้แล้วผู้นั้นก็เป็นบุตรอย่างสมบูรณ์ มีความใส่ใจสำหรับเขา ในหนทางของความไม่รู้, เมื่อลูกชายของใครบางคนมีรายได้ที่ดี พ่อของเขาก็จะต้อนรับเขาด้วยความรักอย่างมากมาย อย่างไรก็ตามหากเขาไม่ได้รับรายได้ที่ดี พ่อของเขาก็จะไม่มีความรักต่อเขามากนัก เป็นเช่นเดียวกันที่นี่ ลูกๆ ต้องรับใช้ผู้อื่นข้างนอกด้วย ไม่ว่าคนนั้นจะเป็นของศาสนาอะไร ลูกต้องอธิบายแก่พวกเขา พ่อถูกเรียกว่าผู้ให้การหลุดพ้น ลูกต้องให้คำแนะนำของผู้ให้การหลุดพ้นแก่ทุกคนและบอกพวกเขาว่าใครเป็นผู้นำทาง พระเจ้า, พ่อสูงสุดมาเพื่อปลดปล่อยทุกคน พ่อพูดว่า: ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างมาก ไม่มีคามบริสุทธิ์ใดๆหลงเหลืออยู่ เวลานี้จงจดจำพ่อ! พ่อบริสุทธิ์เสมอ คนอื่นเปลี่ยนจากบริสุทธิ์เป็นไม่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน พวกเขายังคงลงมาเรื่อยๆในขณะที่กลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ เวลานี้ทุกคนไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองพ่อจึงแนะนำลูก: ลูกๆ จดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์! ความตายกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูก เวลานี้คือตอนสิ้นสุดของโลกเก่า บางคนมีความโอฬารตระการตาของมายาอย่างมากมายที่พวกเขาเชื่อว่าเป็นสวรรค์ เครื่องบิน, ไฟฟ้า ฯลฯ ทั้งหมดที่ลูกเห็นคือความโอฬารตระการตาของมายา ทั้งหมดนี้จะจบสิ้นลง และแล้วสวรรค์จะถูกก่อตั้งขึ้นมา ไฟฟ้า ฯลฯ มีอยู่ในยุคทองด้วย สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดไปสวรรค์ได้อย่างไร? ผู้คนที่มีความหวั่นไหวทั้งหมดจำเป็นต้องมีอย่างแน่นอน คนงานที่มีทักษะที่ดีมากมายก็จะมา พวกเขาจะไม่กลายเป็นส่วนหนึ่งของราชินิกุล แต่อย่างน้อยพวกเขาก็จะอยู่ในบรรดาปวงประชา วิศวกรที่ดีมากที่เรียนรู้ทักษะเหล่านี้ อย่างดีมาก็จะมา แพ้ชนะทั้งหมดนี้ยังคงมาจากต่างประเทศอยู่เรื่อยๆ ดังนั้นลูกต้องให้คำแนะนำของชีพบบาแก่ผู้คนในต่างประเทศเหล่านั้น บอกพวกเขาว่า: จงจดจำพ่อ! ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากมายด้วยเช่นกันที่จะอยู่ในโยคะ เป็นเพียงในโยคะนี้เท่านั้นที่พายุมากมายของมายามา พ่อเพียงแค่ว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ! นี่เป็นสิ่งที่ดี พระคริสต์ก็คือสิ่งสร้างของท่านเช่นกัน มีเพียงดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นคือผู้สร้าง ทุกคนอื่นคือส่วนหนึ่งของสิ่งสร้าง มรดกนั้นได้รับจากผู้สร้างเท่านั้น จดประเด็นที่ดีเหล่านี้ทั้งหมดลงไป งานหลักของพ่อคือการปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์ทรมาน ท่านเปิดประตูไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ผู้คนร้องเรียกหาท่าน: โอ ผู้ปลดปล่อย! ได้โปรดปลดปล่อยเราจากความทุกข์และพาเราไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข เมื่อเราอยู่ในดินแดนแห่งความสุขของเรา ดวงวิญญาณอื่นๆทั้งหมดก็อาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ เพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถเปิดประตูสู่สวรรค์ ประตูหนึ่งที่ท่านเปิดคือประตูของโลกใหม่และอีกประตูหนึ่งคือดินแดนแห่งความเงียบสงบ พ่อให้ศรีมัทนีแก่ดวงวิญญาณทั้งหมดผู้ที่กลับมาไม่บริสุทธิ์: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะหลุดออกไป ผู้ที่ทำความเพียรพยายามนี้จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในศาสนาของตนเอง หากลูกไม่ทำความเพียรพยายามลูกจะได้รับสถานภาพที่ต่ำ จดประเด็นที่ดีลงไป ประเด็นเหล่านั้นจะเป็นประโยชน์แก่ลูกเมื่อลูกต้องการบอกพวกเขาว่า: เราจะบอกท่านถึงหน้าที่การงานของชีพบบา แล้วผู้คนก็ตอบว่า: ท่านเป็นใคร ที่จะบอกเราถึงหน้าที่การงานของชีวาพระเจ้าผู้เป็นพ่อ? บอกพวกเขาว่า: ในรูปของดวงวิญญาณ เราทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย และแล้วท่านก็สร้างสิ่งสร้างผ่านประชาธิปไตยขึ้นมา ดังนั้นเราจึงกลายเป็นพี่น้องหญิงชาย เราจะบอกท่านถึงหน้าที่การงานของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ, ผู้เดียวที่ถูกเรียกว่าเป็นผู้ปลดปล่อยและเป็นผู้นำทาง เป็นพระเจ้าผู้เป็นพ่อผู้ที่บอกสิ่งนี้กับเราอย่างแน่นอน ดังนั้นเราสามารถบอกสิ่งนี้แก่ท่านด้วยเช่นกัน ลูกชายแสดงให้เห็นพ่อ! ลูกต้องอธิบายว่าดวงวิญญาณเป็นเหมือนกับดวงดาวที่เล็กมากด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณไม่สามารถถูกเห็นได้ด้วยดวงตาทางร่างกาย แต่สามารถมองเห็นได้ด้วยเทพนิมิต ดวงวิญญาณเป็นเพียงจุดแห่งแสง ไม่มีประโยชน์ใดในการมองเห็นดวงวิญญาณ พ่อก็เป็นเพียงจุดแห่งแสงเช่นกัน แต่ท่าน

ถูกเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณทั้งหมดมีลักษณะเหมือนกันแต่ท่านเป็นผู้ที่สูงที่สุดผู้เดียวที่เต็มไปด้วยความรู้ ผู้ที่มีความปิติ ผู้ปลดปล่อย และเป็นผู้นำทาง ท่านต้องได้รับการยกย่องอย่างมาก พ่อต้องมาที่นี้อย่างแน่นอน และแล้วเมื่อไม่นานท่านสามารถพาลูกกลับไปกับท่านได้ ท่านมาและให้ความรู้แก่ลูก เพียงพ่อท่านที่บอกลูกว่าดวงวิญญาณนั้นเล็กมากและพ่อเองก็เล็กมากเช่นกัน ท่านต้องอวตารเข้ามาในร่างกายเพื่อที่จะให้ความรู้แก่ลูกอย่างแน่นอน พ่อมาและนั่งอยู่ข้างๆดวงวิญญาณนี้ พ่อมีพลังในตัวพ่อ เมื่อพ่อได้รับอวตาร พ่อก็กลายเป็นนาย พ่อหนึ่งทีและอธิบายแก่ลูกผ่านอวตารเหล่านี้ ผู้ที่ถูกเรียกว่าอัครทูตด้วยกัน อาตมคือมนุษย์คนแรก มีต้นไม้เผ่าพันธุ์ของมนุษย์ ท่านกลายเป็นแม่และพ่อด้วยกัน และแล้วสิ่งสร้างก็เกิดขึ้นผ่านท่าน ท่านนั้นคือผู้ที่เก่าแก่ที่สุด ท่านได้ถูกนำมาเลี้ยงดู มิฉะนั้นบรรพบุรุษมาจากไหน? จะมีใครสามารถบอกชื่อพ่อของบรรพบุรุษแก่ลูกได้? บรรพบุรุษ วิษณุและซังการ์นั้นคือสิ่งสร้างของใครบางคนอย่างแน่นอน มีเพียงผู้สร้างเดียวเท่านั้น พ่อผู้สร้างได้นำผู้ขึ้นมาเลี้ยงดู หากเด็กเล็กๆ จะนั่งที่นี้และอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด, ผู้คนก็จะคิดว่า: ความรู้ยิ่งใหญ่มาก เป็นลูกๆที่ซึมซับความรู้ได้ดีมากที่คงอยู่อย่างมีความสุขมาก พวกเขาไม่เคยหาว คนที่ไม่เข้าใจสิ่งใดก็จะหาวอยู่เรื่อย ลูกไม่ควรหาวที่นี้ เราจะไม่เคยหาวในเวลาของการหารายได้ เมื่อไม่มีลูกค้าเพราะธุรกิจนั้นหย่อนยานที่พวกเขาเฝ้าแต่หาว ที่นี้เช่นกันบางคนก็ไม่ได้ซึมซับความรู้ บางคนไม่เข้าใจสิ่งใดเลยเพราะสำนึกที่เป็นร่างของพวกเขา พวกเขาไม่สามารถนั่งในสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พวกเขาเฝ้าแต่จดจำสิ่งใดสิ่งหนึ่งของโลกภายนอก พวกเขาไม่สามารถแม้กระทั่งจดประเด็น ผู้ที่มีสติปัญญาที่เฉลียวฉลาดก็จะจดประเด็นต่างๆในที่: ประเด็นนี้ดีมาก ครูก็สามารถมองเห็นพฤติกรรมของนักเรียน สายตาของครูที่รู้คิดนั้นจะอยู่ในทุกที่ นี่คือการที่เขาสามารถให้ประกาศนียบัตรสำหรับการศึกษา นั้นมีประกาศนียบัตรสำหรับกิจกรรมารายด้วยเช่นกัน มีทะเบียนประวัติของการมาและการขาดเรียนด้วยเช่นกัน ลูกบางคนที่อยู่ที่นี่ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ไม่มีการซึมซับ บางคนพูดว่า: สติปัญญาของฉันทึบและฉันไม่สามารถซึมซับสิ่งใด บาบาสจะสามารถทำอะไรได้กับสิ่งนั้น? นั่นคือปัญญากรรมของลูก พ่อตั้งใจให้ลูกทุกคนทำความพยายามเดียวกัน ท่านจะสามารถทำอะไรได้หากไม่อยู่ในโชคของลูก? ในโรงเรียนด้วยบางคนก็สอบผ่านและบางคนก็สอบตก นี่คือการศึกษานี้ไม่มีขีดจำกัดซึ่งพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดท่านสามารถสอนได้ ผู้คนของศาสนาอื่นไม่เข้าใจสิ่งที่ถูกอ้างถึงในกิตะ ลูกต้องอธิบายแก่พวกเขาตามพลเมือง(ประเทศ)ของพวกเขา ก่อนอื่นใดให้คำแนะนำของพ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดและแนะนำว่าท่านเป็นผู้ปลดปล่อยและเป็นผู้นำทางอย่างไรแก่พวกเขา กิลเลสมีอยู่ในสวรรค์ ในปัจจุบันเป็นอาณาจักรที่เป็นเช่นปีศาจ โลกนี้เก่าแล้ว ไม่ถูกเรียกว่าโลกยุคทอง โลกนี้เคยใหม่แต่เวลานี้ได้กลับมาเก่า ลูกๆที่กระตือรือร้นที่จะทำงานรับใช้ควรจะจดประเด็นต่างๆ ลงไป อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีการหารายได้มากมายผ่านการศึกษา ดังนั้นลูกต้องหารายได้นั้นด้วยความสุขอย่างมาก อย่าได้หาวในเวลาของการศึกษาเล่าเรียนและอย่าได้ปล่อยให้อายุของสติปัญญาของลูกเร่ร่อนไปที่อื่น จดบันทึกประเด็นของความรู้และเฝ้าแต่ซึมซับประเด็นเหล่านั้น
2. กลับมาบริสุทธิ์และได้รับสิทธิ์ที่จะรับความรักจากหัวใจของพ่อ กลายเป็นผู้ที่ฉลาดในการทำงานรับใช้ หารายได้ที่ดีและพอใจผู้อื่นให้เท่าเช่นเดียวกันด้วยเช่นกัน

พร: ขอให้ลูกเป็นคาร์มาโยคีและจบสิ้นปวงกรรมทั้งหมดด้วยการอยู่อย่างมีสำนึกของชาติเกิดของการตายขณะที่มีชีวิตอยู่ของลูก
ชาติเกิดที่สูงส่งของการตายขณะมีชีวิตอยู่นี้ไม่ใช่ชีวิตของปวงกรรม แต่เป็นชีวิตคาร์มาโยคี ในทางจิตนี้ชีวิตที่สูงส่ง ดวงวิญญาณบรรพบุรุษเป็นอิสระ ไม่ขึ้นอยู่กับสิ่งใด ร่างกายเหล่านั้นถูกยืมมาใช้และพ่อก็เติมเต็มร่างเก่าทั้งหมดของลูกด้วยพลังและทำให้ร่างเหล่านั้นทำงานรับใช้ทั้งโลก นี่เป็นความรับผิดชอบของพ่อ ไม่ใช่ของลูก พ่อได้ชี้หนทางว่าจะกระทำการอย่างไรแก่ลูก ลูกเป็นอิสระและผู้เดียวที่ทำให้ทุกคนเคลื่อนไหวเป็นผู้ที่ทำงานนั้น ด้วยการมีสำนึกกรุพิเศษนี้ ให้จบสิ้นปวงกรรมทั้งหมดและกลายเป็นคาร์มาโยคี

คติพจน์: พื้นฐานของเวลาที่เข้ามาใกล้คือทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด

*** โอม ขานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: คงอยู่อย่างมีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอด้วยสำนึกของรูปรวม